

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w dniu 8 stycznia 2018 r. (Pismo Nr BCK-III-L-8087/2017), na podstawie art. 18a, ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r. poz. 1789)

w sprawie
**przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Katarzyny Szczepańskiej
w dziedzinie nauk biologicznych, dyscyplinie biologia**

§ 1

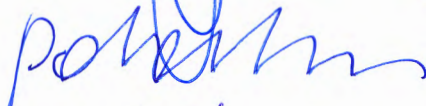
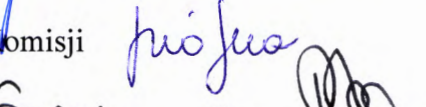

Komisja na posiedzeniu w dniu 6 marca 2018 r., odbytym w formie wideokonferencji, w niepełnym sześciuosobowym składzie (nieobecna prof. dr hab. Dorota Cieślak), w jawnym głosowaniu, działając zgodnie z ww. Ustawą, uwzględniając rozporządzenie MNiSW z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzenia czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2016 r. poz. 1586), stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 (Dz.U. Nr 196, poz. 1165) jednomyślnie (6 głosów za, 0 głosów przeciw, 0 głosów wstrzymujących się) pozytywnie opiniuje wniosek o nadanie dr Katarzynie Szczepańskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest Załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Pani Dziekan Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego.

1. Prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz – Przewodniczący Komisji
2. Dr hab. Katarzyna Winiarska – Sekretarz Komisji
3. Prof. dr hab. Dorota Cieślak – Recenzent *nieobecna*
4. Prof. dr hab. Wojciech Nizański – Recenzent
5. Dr hab. Zbigniew Polański – Recenzent
6. Dr hab. Edyta Brzóska-Wójtowicz – Członek Komisji
7. Dr hab. Grażyna Ptak – Członek Komisji

Załącznik nr 1

Uzasadnienie do Uchwały Komisji Habilitacyjnej podjętej w dniu 6 marca 2018 r. w sprawie zaopiniowania wniosku o nadanie dr Katarzynie Szczepańskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia

1. Przebieg postępowania habilitacyjnego

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów 27 października 2017 r. wszczęła postępowanie habilitacyjne dr Katarzyny Szczepańskiej i w dniu 8 stycznia 2018 r. powołała Komisję Habilitacyjną w składzie: Przewodnicząca Komisji – prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz, Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu; Sekretarz Komisji – dr hab. Katarzyna Winiarska, Uniwersytet Warszawski; Recenzent – prof. dr hab. Dorota Cieślak, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu; Recenzent – prof. dr hab. Wojciech Nizański, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu; Recenzent – dr hab. Zbigniew Polański, Wydział Biologii, Uniwersytet Jagielloński; Członek Komisji – dr hab. Grażyna Ptak – Małopolskie Centrum Biotechnologii, Uniwersytet Jagielloński; Członek Komisji – dr hab. Edyta Brzóska-Wójtowicz – Uniwersytet Warszawski. Zgodnie z art. 18a ust. 7 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. z późniejszymi zmianami, opracowano harmonogram postępowania habilitacyjnego. Wszyscy Recenzenci przesłali swoje opinie Dziekanowi Wydziału Biologii UW do dnia 19 lutego 2018 r. Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej zwołano na 6 marca 2018 r., w formie wideokonferencji. Posiedzenie odbyło się w niepełnym, sześciuosobowym składzie. Prof. dr hab. Dorota Cieślak usprawiedliwiła swoją nieobecność. W czasie posiedzenia Przewodnicząca czytała fragmenty recenzji autorstwa nieobecnej Recenzentki.

Komisja Habilitacyjna zapoznała się ze wszystkimi dokumentami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr Katarzyny Szczepańskiej przygotowanymi przez Habilitantkę (autoreferatem przedstawiającym dorobek i osiągnięcia naukowe wraz z wykazem i kopiami publikacji stanowiących główne osiągnięcie naukowe; wykazem osiągnięć naukowych, dydaktycznych, współpracy naukowej i działalności popularyzatorskiej; oświadczeniami współautorów publikacji stanowiących główne osiągnięcie Habilitantki; kopią dyplomu i wnioskiem o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego na Wydziale Biologii UW) oraz recenzjami przygotowanymi przez powołanych Recenzentów.

Komisja stwierdza, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 ze zm.) oraz przepisami szczegółowymi zawartymi w rozporządzeniu MNiSW z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016 r., poz. 1586) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń. Wszystkie recenzje są pozytywne i kończą się poparciem wniosku o nadanie dr Katarzynie Szczepańskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia. Ponadto, dwoje Recenzentów – prof. dr hab. Dorota Cieślak i prof. dr hab. Wojciech Nizański – wnioskuje o stosowne wyróżnienie.

2. Sylwetka Habilitantki

Dr Katarzyna Szczepańska jest absolwentką Wydziału Biologii UW. Pracę magisterską wykonała w 1987 r. pod kierunkiem prof. dr. hab. Andrzeja K. Tarkowskiego w Zakładzie Embriologii Instytutu Zoologii. W tej samej jednostce, w 1994 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk przyrodniczych w zakresie immunologii, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Udział komórek jednojądrowych i interleukiny-1 w patogenezie poadiuwantowego wielostawowego zapalenia u szczurów”, której promotorem była prof. dr hab. Alicja Ryzewska.

Dotychczasowe zainteresowania naukowe dr Katarzyny Szczepańskiej dotyczyły dwóch obszarów – embriologii i immunologii. Przez pierwsze lata swojej aktywności zawodowej Habilitantka związana była z Instytutem Reumatologicznym w Warszawie, gdzie w latach 1987-1994 pracowała w charakterze asystenta, a następnie, w latach 1994-1999, na stanowisku adiunkta w Zakładzie Patofizjologii i Immunologii. Przez kolejne dwa lata (1999-2000) dr Katarzyna Szczepańska była adiunktem w Katedrze i Zakładzie Biochemii Akademii Medycznej w Warszawie (obecnie Warszawski Uniwersytet Medyczny), by ostatecznie powrócić do macierzystego Zakładu Embriologii

Instytutu Zoologii Wydziału Biologii UW. W latach 2000-2015 pracowała tam na stanowisku asystenta, a od 2015 r. do dziś – adiunkta.

3. Ocena osiągnięcia naukowego

W skład przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego pt. „Mechanizmy różnicowania trofektodermy w przedimplantacyjnym zarodku myszy” wchodzi cztery oryginalne prace naukowe opublikowane w latach 2011-2017. Wszystkie prace ukazały się w czasopismach znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports (JCR)*, o łącznym współczynniku oddziaływania (IF) 11,4 i odpowiadających mu 120 punktach MNiSW. Recenzenci nie mieli wątpliwości, że parametry te spełniają wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych. Prace składające się na osiągnięcie naukowe były cytowane 16 razy (bez autocytowań), co zdaniem Recenzentów odzwierciedla spore zainteresowanie społeczności naukowej badaniami prowadzonymi przez Habilitantkę.

Prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego są wieloautorskie (3-5 autorów), a dr Katarzyna Szczepańska zajmuje w gronie autorów dwukrotnie pierwszą i dwukrotnie ostatnią pozycję. Indywidualny udział Habilitantki w powstaniu publikacji został oszacowany na 60-80%. W przypadku wszystkich czterech prac dr Katarzyna Szczepańska pełniła funkcję autora korespondencyjnego. Habilitantka zadeklarowała, że była odpowiedzialna m.in. za opracowanie koncepcji badań, czynną opiekę nad wykonawcami eksperymentów, interpretację wyników oraz przygotowanie maszynopisów. Nie uzyskała jednak samodzielnie środków na sfinansowanie badań wchodzących w skład osiągnięcia.

Recenzenci zgodnie potwierdzili wiodący udział dr Katarzyny Szczepańskiej w powstaniu prac wchodzących w skład osiągnięcia. Co więcej, podkreślili, że prace powstały przy udziale nielicznej grupy współautorów, składającej się głównie ze studentów wykonujących prace licencjackie i magisterskie pod kierunkiem Habilitantki, i docenili wykazaną przez nią umiejętność kierowania bardzo młodym zespołem badawczym. Ponadto, dr hab. Zbigniew Polański nadmienił, że prowadząc badania wyłącznie w polskim laboratorium, Habilitantka wykazała się zdolnością „do prowadzenia badań na światowym poziomie w warunkach niekoniecznie bliskich doskonałości”.

Najważniejsze osiągnięcia naukowe przedstawione w pracach stanowiących podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego to:

- 1) określenie stadium blastocysty, w którym komórki ICM tracą totipotencję i nie mogą już różnicować się w komórki trofektodermy (TE) (>32 blastomerów);
- 2) wykazanie, że rozwój TE w blastocycie odbywa się w obecności czynnika pluripotencji Oct-4, a jego całkowite wyciszenie następuje dopiero w stadium okołoinplantacyjnym, kiedy zarodek zbudowany jest ze 120-130 blastomerów;
- 3) udowodnienie, że polaryzacja komórki – a nie jej pozycja – jest głównym czynnikiem prowadzącym do tworzenia prekursorów TE;
- 4) stwierdzenie, że w trakcie kompaktacji wszystkie blastomery uzyskują zdolność do przechodzenia podziałów asymetrycznych, jako wynik stopniowej, asynchronicznej polaryzacji komórek;
- 5) utworzenie modelu podziałów blastomerów od stadium 8-komórkowego do stadium 32-komórkowego z uwzględnieniem oddziaływań komórkowych wpływających na ekspresję białka Cdx2.

Recenzenci jednomyślnie uznali osiągnięcie naukowe dr Katarzyny Szczepańskiej za bardzo wartościowe naukowo, stanowiące oryginalny i nowatorski wkład w pogłębienie wiedzy na temat przedimplantacyjnego rozwoju zarodka ssaków. Swoją aprobatę dla ocenianego osiągnięcia Recenzenci wyrazili m.in. w takich słowach: „wyniki prac Kandydatki stanowią nowum, są autorskim wkładem w rozwój reprezentowanej dyscypliny oraz posiadają znaczenie dla postępu nauki w zakresie rozrodu zwierząt” (prof. dr hab. Wojciech Nizański) oraz „przeprowadzone badania, a szczególnie ich część embriologiczna, wymagały dużej wiedzy” (prof. dr hab. Dorota Cieślak). Ponadto, wszyscy Recenzenci podkreślili spójny charakter prac wchodzących w skład osiągnięcia, a dr hab. Zbigniew Polański wskazał także na „niebagatelny wymiar praktyczny” badań.

Ze szczególnym uznaniem Recenzentów spotkał się urozmaicony i nowoczesny warsztat metodyczny wykorzystywany przez Habilitantkę i Jej współpracowników. Prof. dr hab. Dorota Cieślak pochwaliła w recenzji dr Szczepańską za „duże (...) manualne umiejętności laboratoryjne”. Prof. Wojciech Nizański docenił m.in. opracowanie procedury pozwalającej na monitorowanie losów poszczególnych blastomerów, a dr hab. Zbigniew Polański uznał, że opracowana przez Habilitantkę

technika wyznakowania komórek fluorescencyjnymi mikrokulkami poprzedzająca immunochirurgię wręcz „wyznacza (...) nowy standard metodologiczny”.

Podczas posiedzenia Komisji Habilitacyjnej Recenzenci podtrzymali swoje bardzo pozytywne opinie o osiągnięciu naukowym dr Katarzyny Szczepańskiej. Prof. dr hab. Wojciech Nizański dodał, że prace Habilitantki, a także sam Autoreferat, ujmują logicznym, prostym i przejrzystym przedstawieniem badanych zagadnień, świadczącym o doskonałym zrozumieniu tematu. Dr hab. Zbigniew Polański określił osiągnięcie jako „bez zarzutu”, ponownie chwalać jego spójny charakter i znakomity warsztat metodyczny. Do tych opinii dołączyła się Przewodnicząca i pozostali Członkowie Komisji, którzy szczególnie docenili fakt, że publikacje wchodzące w skład osiągnięcia dr Szczepańskiej powstały w bardzo młodym zespole, złożonym głównie ze studentów. Ponadto, dr hab. Grażyna Ptak wskazała na „niszowość działości”, jaką zajmuje się Habilitantka, dodając, że „oryginalność prac dr Szczepańskiej jest nie do przecenienia”.

W podsumowaniu, na podstawie recenzji, opinii Członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, Komisja Habilitacyjna jednomyślnie stwierdziła, że osiągnięcie naukowe dr Katarzyny Szczepańskiej, będące jednotematycznym cyklem publikacji, ma znaczny wkład w rozwój dyscypliny i spełnia warunki stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

4. Ocena pozostałego dorobku naukowego i działalności naukowej

Na całkowity dorobek publikacyjny dr Katarzyny Szczepańskiej składa się 20 prac – 16 z bazy JCR i cztery spoza niej (w tym jeden artykuł przeglądowy). Wszystkie prace powstały w okresie po uzyskaniu przez Habilitantkę stopnia doktora. Łączny IF tych prac wynosi 49,2, indeks Hirscha – 8, liczba cytowań (bez autocytowań) – 287, punkty MNiSW – 371. A zatem, dorobek naukowy dr Katarzyny Szczepańskiej niewchodzący w skład osiągnięcia habilitacyjnego stanowi 16 publikacji, w tym 12 z listy JCR. Łączny IF tych prac wynosi – 37,8, liczba cytowań (bez autocytowań) – 271, punkty MNiSW – 251. Habilitantka uczestniczyła w czterech konferencjach (trzech o zasięgu międzynarodowym i jednej krajowej), wygłosiła dwa referaty konferencyjne. Ponadto, była recenzentem czterech manuskryptów w czasopismach naukowych o zasięgu międzynarodowym.

W latach 2005-2008 dr Katarzyna Szczepańska kierowała grantem KBN (2PO4C 136 29) pt. „Rola białek polaryzacyjnych PAR w przebiegu oogenezy i pierwszych etapach rozwoju zarodkowego myszy”. W latach 2000-2016 była wykonawcą łącznie w ośmiu grantach o różnych źródłach finansowania (KBN, MNiSW i FNP).

W latach 1994-1995 dr Katarzyna Szczepańska odbyła staż podoktorski na Uniwersytecie w Newcastle upon Tyne w Anglii. W późniejszych latach Habilitantka współpracowała z The CReATe Fertility Centre w Toronto (badania nad określeniem ekspresji genów podczas rozwoju przedimplantacyjnego zarodków ludzkich), czego efektem jest publikacja w prestiżowym czasopiśmie *Fertility and Sterility* (IF 4,3). W ramach współpracy krajowej dr Szczepańska: 1) zorganizowała pracownię biologii molekularnej w Zakładzie Fizjologii Klinicznej i Doświadczalnej Akademii Medycznej w Warszawie i uczestniczyła w prowadzonych tam badaniach nad ekspresją genów receptorów wazopresynowych w przebiegu nadciśnienia (efektem współpracy jest współautorstwo w dwóch publikacjach); 2) współpracowała z Zakładem Cytologii Instytutu Zoologii Wydziału Biologii UW (prace nad określeniem ekspresji genów podczas rozwoju przedimplantacyjnego zarodka myszy, zwieńczone jedną wspólną publikacją); 3) współpracowała ze Szpitalem Zakaźnym w Bydgoszczy (wykonanie oceny ekspresji mRNA dla cytokin u pacjentów z wirusowym zapaleniem wątroby typu C); oraz 4) współpracowała z Zakładem Medycyny Sądowej Akademii Medycznej w Warszawie (przeprowadzenie badań genetycznych śladów biologicznych w sprawie kryminalnej).

Recenzenci podsumowali całokształt dorobku naukowego dr Katarzyny Szczepańskiej jako: „wskazujący na samodzielność badawczą i bardzo dobrą efektywność publikacyjną (prof. dr hab. Dorota Cieślak), „dobry wynik, który (...) nie wzbudza zastrzeżeń” (dr hab. Zbigniew Polański) oraz „spełniający wszelkie niezbędne wymogi stawiane w postępowaniu habilitacyjnym” (prof. dr hab. Wojciech Nizański). Dr hab. Zbigniew Polański zauważył jednak w recenzji, że zaledwie czterokrotny udział Habilitantki w konferencjach naukowych „może budzić pewien niedosyt”.

W czasie posiedzenia Recenzenci i pozostali Członkowie Komisji Habilitacyjnej bardzo pozytywnie zaopiniowali całokształt dorobku naukowego dr Katarzyny Szczepańskiej i pozostałą aktywność naukową. Dr hab. Zbigniew Polański i prof. dr hab. Wojciech Nizański wysoko ocenili

parametry naukometryczne dorobku Habilitantki, a wszyscy zgromadzeni z dużym uznaniem odnieśli się do dualizmu zainteresowań badawczych dr Szczepańskiej, zauważając jej niemałe sukcesy w obu dziedzinach – embriologii i immunologii.

Doświadczenie Habilitantki w realizacji projektów badawczych oraz udział w stażu podoktorskim zostały ogólnie dobrze ocenione przez wszystkich Członków Komisji. Jednakże dr hab. Grażyna Ptak, dr hab. Katarzyna Winiarska i dr hab. Edyta Brzóska-Wojtowicz uznały, że Habilitantka powinna wykazać się nieco większą aktywnością w pozyskiwaniu finansowania i kierowaniu projektami badawczymi, zaś prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz nadmienila, że można byłoby oczekiwać częstszego udziału Habilitantki w konferencjach naukowych. Z aprobatą Komisji spotkały się natomiast wyróżnienia, jakimi może się poszczycić Habilitantka, w tym: Nagroda im. Hirszfelda z 1994 r. oraz stypendium naukowe JM Rektora UW w roku akademickim 2005/2006.

A zatem, na podstawie recenzji, opinii pozostałych Członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, wszyscy Członkowie Komisji pozytywnie ocenili – uznając za istotny – całokształt aktywności naukowej oraz dorobek naukowy dr Katarzyny Szczepańskiej niewchodzący w skład osiągnięcia. Stwierdzono, że spełniają one wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia.

5. Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego

Dr Katarzyna Szczepańska jest doświadczonym nauczycielem akademickim. Prowadziła na Wydziale Biologii UW liczne zajęcia kursowe z zakresu biologii rozwoju. Była także opiekunem dziewięciu prac licencjackich i sześciu prac magisterskich oraz recenzentem 12 prac (11 licencjackich i jednej magisterskiej).

Recenzenci pozytywnie ocenili dorobek dydaktyczny Habilitantki. Dr hab. Zbigniew Polański uznał nawet, że dokonania dydaktyczne Habilitantki „z nadatkiem wypełniają wymagania stawiane kandydatom do uzyskania habilitacji”, swoją opinię dodatkowo uzasadniając uzyskaniem przez Habilitantkę Nagrody Zespołowej JM Rektora UW za osiągnięcia dydaktyczne (w 2008 r.).

Recenzenci stwierdzili również, że godnym dopełnieniem dorobku dydaktycznego Habilitantki jest jej działalność popularyzatorska, do której należała m.in. współorganizacja i prowadzenie warsztatów: „Zapłodnienie *in vitro*” (Festiwal Nauki 2002, 2003 oraz 2010-2013) oraz „Embriologia w praktyce” (UniStem Day 2016).

Opinie Recenzentów na temat działalności organizacyjnej Habilitantki są rozbieżne. Prof. dr hab. Dorota Cieślak określiła ją wprost jako „skromną”, uznając za działalność *stricte* organizacyjną jedynie pracę w Wydziałowej Komisji ds. Dotacji Statutowej dla Młodych Pracowników Nauki. Natomiast dr hab. Zbigniew Polański napisał w recenzji, że „działalność organizacyjna Habilitantki przejawia się na wielu frontach” – przykładowo, wysoko oceniając fakt, że Habilitantka była czterokrotnie recenzentem w prestiżowych czasopismach naukowych.

Podczas dyskusji na posiedzeniu Komisji prof. dr hab. Wojciech Nizański i dr hab. Zbigniew Polański szczególnie podkreślili dydaktyczne zasługi dr Katarzyny Szczepańskiej. Natomiast dr hab. Grażyna Ptak w nieco krytyczny sposób odniosła się do wymiaru prowadzonej przez Habilitantkę współpracy naukowej, zdecydowanie rekomendując jej poszerzenie.

Podsumowując, Członkowie Komisji Habilitacyjnej uznali, że aktywność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska dr Katarzyny Szczepańskiej spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych.

6. Podsumowanie i wniosek końcowy

Przewodnicząca podsumowała, że wszystkie oceniane elementy wniosku dr Katarzyny Szczepańskiej, tj. osiągnięcie naukowe, pozostały dorobek i aktywność naukowa oraz działalność dydaktyczna, popularyzatorska i organizacyjna zostały pozytywnie ocenione przez wszystkich członków Komisji. Jednocześnie, prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz przypomniała, że dwoje Recenzentów – prof. dr hab. Dorota Cieślak i prof. dr hab. Wojciech Nizański – podsumowując swoje recenzje, wysunęło wniosek o wyróżnienie. Prof. dr hab. Dorota Cieślak podkreśliła „wysoką jakość publikacji naukowych będących podstawą ocenianego osiągnięcia habilitacyjnego oraz kluczową rolę habilitantki w ich powstawaniu”. Prof. dr hab. Wojciech Nizański wskazał na „bardzo wysoki poziom naukowy publikacji zaprezentowanych jako szczególne osiągnięcie naukowe”. Przewodnicząca Komisji przypomniała, że wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia naukowego

doktora habilitowanego mogą zostać wyróżnione lub nagrodzone, zależnie od wewnętrznych regulacji jednostki prowadzącej procedurę habilitacyjną.

Wszyscy Recenzenci oraz pozostali Członkowie Komisji stwierdzili, że poziom merytoryczny osiągnięcia naukowego pt.: „Mechanizmy różnicowania trofektodermy w przedimplantacyjnym zarodku myszy”, oceniony jako istotny dorobek naukowy, a także dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski Habilitantki spełniają kryteria określone w art. 16 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r., z uwzględnieniem rozporządzenia MNiSW z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016, poz. 1586) oraz kryteriów określonych w rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. nr 196, poz. 1165). Na tej podstawie Komisja Habilitacyjna przedkłada Radzie Wydziału Biologii UW uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr Katarzynie Szczepańskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Wynik głosowania na posiedzeniu Komisji: oddano 6 głosów, w tym 6 za pozytywnym zaopiniowaniem i poparciem wniosku o nadanie dr Katarzynie Szczepańskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

.....
Dr hab. Katarzyna Winiarska

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

.....
Prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz

Warszawa, dnia 6 marca 2018 r.